॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वरुंणस्य शुष्में। अद्भ्य ओषंधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः स॰रराणाः। अश्मर्शस्ते क्षुद्मुं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्ने परि व्ययामिस। पावको अस्मभ्यर्थ शिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्ने परि व्ययामिस। पावको अस्मभ्यर्थ शिवो भव। उपं (१)

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गिहु सेमं नो यज्ञम्। पावकवंणं शिवं कृषि। पावक आ चित्रयंन्त्या कृपा। क्षामंन्नुरुच उषसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नूरण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरं। अग्ने पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्न्या। आ देवान् (२)

वृक्षि यिक्षं च। स नंः पावक दीदिवोऽग्नं देवा इहा वंह। उपं यूज्ञ हिविश्चं नः। अपामिदं न्ययंन समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषं। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। नृषदे वट (३)

अपसुषदे वड्वन्सदे वड्वर्हिषदे वट्थसुंवर्विदे वट्। ये देवा

देवानां यज्ञियां यज्ञियांना संवथ्सरीण मुपं भागमासंते। अहुतादों हिविषों यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वं मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्वधिं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरण्तारों अस्य। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम् किं चन न ते दिवो न पृंथिव्या अधि स्नुषुं। प्राणदाः (४)

अपानदा व्यानदाश्चंश्चुर्दा वंर्चोदा वंरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भंव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा यश्सद्विश्वं न्यंत्रिणम्। अग्निर्नो वश्सते रियम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टां देवाश आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः परस्पा अग्नै द्युमदुत रेविद्दंदीहि॥ (५)

उप देवान वद्गाण्याश्चर्यश्चरायात्रश्याः [१] य इमा विश्वा भुवनानि जुह्बदृषिर्होतां निषसादां पिता नः। स आशिषा द्रविणमिच्छमानः परमच्छदो वर आ विवेश। विश्वकर्मा

मनंसा यद्विहांया धाता विधाता पंरमोत सन्दक्। तेषामिष्टानि समिषा मंदन्ति यत्रं सप्तर्षीन्यर एकंमाहुः। यो नंः पिता जनिता यो विधाता यो नंः सतो अभ्या सञ्जजानं। (६)

यो देवानों नामधा एकं एव तर संम्प्रश्ञं भुवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविण्र् समंस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि। न तं विदाथ य इदं जुजानान्यद्युष्माकुमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृता देवाः समर्गच्छन्त विश्वै। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजंनिष्ट देव आदिद्गन्थवी

अंभवद्वितीयंः। तृतीयंः पिता जंनितौषंधीनाम् (८)

आपो यत्रं देवाः समर्गच्छन्त विश्वें। तमिद्गर्भं प्रथमं देप्र आपो यत्रं

पृथिव्या पुरो देवेभिरसुंरै्ग्हा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं दंध्र

जल्प्यां चासुतृपं उक्थशासंश्चरन्ति। परो दिवा पर एना (७)

अपां गर्भं व्यंदधात्पुरुत्रा। चक्षुंषः पिता मनंसा हि धीरों घृतमेंने अजनुत्रन्नंमाने। यदेदन्ता अदंद १ हन्त पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अंप्रथेताम्। विश्वतंश्वक्षुरुत विश्वतोंमुखो विश्वतोंहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमंति सम्पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयं देव एकंः। कि स्विंदासीदिधिष्ठानमारम्भंणं कत्मिश्वित्कमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं (९)

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णोंन्मिह्ना विश्वचंक्षाः। कि स्विद्वनं क उ स वृक्ष आंसीचतो द्यावांपृथिवी निष्टतृक्षुः। मनींषिणो मनंसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्टद्भुवंनानि धारयत्रं। या ते धामांनि पर्माणि यावमा या मंध्यमा विश्वकर्मत्रुतेमा। शिक्षा सर्खिभ्यो ह्विषि स्वधावः स्वयं यंजस्व तृनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतयें (१०)

मुनोयुजुं वाजें अद्या हुंवेम। स नो नेदिंष्ठा हवंनानि

जोषते विश्वशंम्भूरवंसे सा्धुकंमां। विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानः स्वयं यंजस्व त्नुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितः सप्न्नां इहास्माकं मुघवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्नो विह्वयो यथासंत्। समुद्रायं वयुनांय सिन्धूंनां पत्ये नमः। नदीना सर्वांसां पित्रे जुंहुता विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यं हिवः॥ (११)

ज्जानेनोपंधीनां भूमिं ज्नयंत्रूतये नमे नवं चा———[२] उदेनमुत्तरां न्याग्नें घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॰ सृंज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमं प्रंतरां कृधि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यों भाग्धा अंसत्। यस्यं कुर्मो ह्विगृंहे तमंग्ने वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदं त्वा विश्वे देवाः (१२)

अश्रे भरंन्तु चित्तिभिः। स नौ भव शिवतंमः सुप्रतीको विभावंसुः। पश्च दिशो देवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरपामितिं दुर्मृतिं बार्धमानाः। रायस्पोषे युज्ञपंतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि युज्ञो अंस्थाथ्समिद्धे अग्नावधि मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यो गृभीतस्त्रप्तं घर्मं परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशंमन्त देवा दैव्याय धर्ते जोष्ट्रें। देव्श्रीः श्रीमंणाः श्तपंयाः (१३) परिगृह्यं देवा यज्ञमांयत्र्। सूर्यंरिष्टम्र्हिरिकेशः पुरस्तांध्सिविता ज्योतिरुदंया अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रस्तवं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवंनानि गोपाः। देवा देवेभ्यों अध्वर्यन्तों अस्थुर्वीत शंमित्रे शंमित्रे शंमिता यज्ञध्यैं। तुरीयों यज्ञो यत्रं हृव्यमेति ततः पावका आशिषों नो जुषन्ताम्। विमानं पृष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदंसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीर्मि (१४)

चुष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा संमुद्रो अंग्रुणः सुंपूर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहिंतः पृष्टिञ्रश्मा वि चंक्रमे रजंसः पात्यन्तौं। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचस्ं गिरंः। रथीतंमः रथीनां वाजांनाः सत्पंतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ चं वक्षद्यक्षंद्रप्रिर्देवो देवाः आ चं वक्षत्। वाजांस्य मा प्रस्वेनोंद्राभेणोदंग्रभीत्। अथां सपत्राः इन्द्रों मे निग्राभेणाधंराः अकः। उद्घानं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अवीवृधन्न। अथां सपत्रांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान्व्यंस्यताम्॥ (१५)

वृषः गृतपंया अभि वाजस्य पिक्षिरंशतिश्वा——[3]
आशुः शिशांनो वृष्भो न युध्मो घंनाघनः क्षोभंणश्चर्षणीनाम्।
सङ्कन्दंनोऽनिमिष एंकवीरः शृतः सेनां अजयथ्साकिमन्द्रंः।
संक्रन्दंनेनानिमिषेणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्च्यवनेनं धृष्णुनां।
तिदन्द्रेण जयत् तथ्संहध्वं युधों नर् इष्हंहस्तेन् वृष्णाः। स
इष्हंहस्तैः स निष्क्विभिर्वशी सङ्स्रंष्टा स युध् इन्द्रों गुणेनं।

स्रमृष्ट्रजिथ्सोम्पा बांहुशुर्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिहिताभिरस्तां। बृहंस्पते परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रारं अपुबाधमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमृणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इमर संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्ररं सखायोऽनु सर रंभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमंन्युरिन्द्रंः। दुश्चवनः पृंतनाषाडंयुध्यौंऽस्माक्ष् सेनां अवतु प्र युथ्स्। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एंतु सोमः। देवसेनानांमभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मुरुतों यन्त्वग्रैं। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानां मुरुताष्ट्रं शर्ध उग्रम्। महामनसां भुवनच्यवानां घोषों देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषंवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्मार्कं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानुं देवा अवता हवेषु। उद्धर्षय मघवन्नायुंधान्युथ्सत्वनां मामकानां महार्रसि। उद्घेत्रहन्वाजिनां वार्जिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप् प्रेत् जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंत्र्ये ब्रह्मंस॰शिता। गच्छामित्रान्प्र (१९)

विश् मैषां कं चनोच्छिंषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामनुं मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः स्म्पतंन्ति कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों नुस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

र्षाया दायो जंयन्त्विभिग्नम्र चंत्विष्ट्रश्चं॥————[४]
प्राचीमन् प्रदिश्ं प्रेहिं विद्वानुग्नेरंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा
आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। ऋमंध्वमृग्निना

आशा दीद्यांनो वि भाह्यूजें नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। क्रमंध्वमग्निना नाकमुख्य हस्तेषु बिभ्रंतः। दिवः पृष्ठ सुवंर्गत्वा मिश्रा देवेभिंराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमार्रुहम्नतिरक्षाद्दिवमार्रुहम्। दिवो नार्कस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापैक्षन्त आ द्यार रोहन्ति रोदंसी। यज्ञं ये विश्वतोधार् सुविद्वारसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो देवयतां चक्षेर्देवानांमुत मर्त्यानाम्। इयेक्षमाणा भृगुंभिः स्जोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकर् समीची। द्यावा क्षामां रुक्तो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राक्ष (२२)

शृतुमूर्धञ्छुतं तें प्राणाः सहस्रंमपानाः। त्व॰ साहुस्रस्यं राय ईशिषे तस्मैं ते विधेम् वाजांय स्वाहाँ। सुपूर्णोऽसि गुरुत्मांन्पृथिव्याः सींद पृष्ठे पृंथिव्याः सींद भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान तेजंसा दिश उद्दृर्ह। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सींद साध्या। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरिस्मिन्विश्वं देवाः (२३)

यजंमानश्च सीदत। प्रेखों अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्यां यिवष्ठ। त्वा शर्श्वन्त उपं यन्ति वाजाः। विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्थस्थें। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तं प्र त्वे ह्वी १षि जुहुरे सिमें छे। ता १ संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमृतिं विश्वजन्याम्। यामस्य कण्वो अदुंहृत्प्रपीना १ सहस्रंधाराम् (२४)

पयंसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधंः सप्त जिह्वाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। स्प्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेनं। ईटङ्कांन्यादङ्कें तादङ्कं प्रतिदङ्कं मितश्च सं मितश्च सभंराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माः श्च सत्यश्चर्त्तपाश्चात्य रहाः। (२५)

ऋत्जिचं सत्यजिचं सेन्जिचं सुषेण्श्वान्त्यंमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्चं सृत्यश्चं ध्रुवश्चं ध्रुक्णश्च धृतां चं विधृतां चं विधार्यः। ईदृक्षांस एतादृक्षांस ऊ षु णः सृदृक्षांसः प्रतिसदृक्षास् एतन। मितासंश्च सं मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीविंशों मुरुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशों मुरुतोऽनुंबर्त्मान एविम्मिमं यजमानुं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुंबर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

जीमूर्तस्येव भवित प्रतीकं यद्धर्मी याति समदामुपस्थै। अनीविद्धया तुनुवां जय त्व॰ स त्वा वर्मणो महिमा पिंपर्तु। धन्वना गा धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम। धनुः

अगार सहस्राक्ष देवाः सहस्रंधारामत्यर्रहा अनुवर्त्मानः षोडंश च॥—————[५]

गंनीगन्ति कर्णं प्रियर सर्खायं परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वितृताधि धन्वन्नं (२७) ज्या इयर समेने पारयन्ती। ते आचरन्ती समेनेव योषां

शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा

मातेवं पुत्रं बिंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्विध्यता संविदाने आर्ली इमे विंष्फुरन्तीं अमित्रान्। बृह्वीनां पिता बृहुरंस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्यं। इषुधिः सङ्काः पृतंनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनंद्धो जयित प्रसूतः। रथे तिष्ठंत्रयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयंते सुषार्थिः। अभीशूंनां महिमानम् (२८)

पुनायत् मनः पुश्चादनुं यच्छन्ति रुश्मयः। तीव्रान्धोषांन्कुण्वते वृषंपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजयंन्तः। अवक्रामंन्तः प्रपंदैरुमित्रांन्श्चिणन्ति शत्रूर्रुरनंपव्ययन्तः। रुथवाहंनर ह्विरंस्य नाम यत्रायुंधं निहिंतमस्य वर्म। तत्रा रथमुपं शग्मर संदेम

विश्वाहां वयः सुमन्स्यमानाः। स्वादुष्ट्सदेः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुंबला अमृधाः स्तोवीरा उरवौ व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितंरः सोम्यांसः शिवे नो द्यावांपृथिवी अनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरितादंतावृधो रक्षा मार्किर्नो अघशर्रस ईशत। सुपूर्णं वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतित प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवंन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यरसत्र। ऋजीते परि वृिक्षि नोऽश्मां भवतु नस्तुन्ः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (३०)

शर्म यच्छत्। आ जंङ्घन्त् सान्वेषां ज्ञघना् उपं जिन्नते। अश्वांजिन् प्रचेत्सोऽश्वांन्थ्समथ्सं चोदय। अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिं परिबाधंमानः। ह्स्तन्नो विश्वां वयुनांनि विद्वान्पुमान्पुमार् सं परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीड्वंङ्गो हि भूया अस्मथ्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः सन्नद्धो असि वीडयंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि (३१)

ओज उर्दृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतर् सहंः। अपामोज्मान् परि गोभिरावृतिमिन्द्रंस्य वज्रर् हिविषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रों मुरुतामनींकं मित्रस्य गर्भो वरुंणस्य नाभिः। सेमां नो ह्व्यदांतिं जुषाणो देवं रथ् प्रतिं ह्व्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत्। स दुन्दुभे सुजूरिन्द्रेण देवैर्दूरात् (३२)

दवीयो अपं सेध् शत्रून्। आ क्रंन्दय बलुमोजों न आ धा नि ष्टंनिहि दुरिता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनार् इत इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केतुमद्दंन्दुभिर्वावदीति। समश्वंपर्णाश्चरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र रथिनों जयन्तु॥ (३३)

धन्वंमिह्मानं ब्राह्मणासोऽदितिः पृथिव्याः परि दूरादेकंचत्वारिश्शव॥———[६]
यदक्रेन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्।

श्येनस्यं पक्षा हंरिणस्यं बाहू उंपस्तुत्यं मिहं जातं ते अर्वत्र। यमेनं दत्तं त्रित एनमायुन्गिन्द्रं एणं प्रथमो अध्यंतिष्ठत्। गुन्धवी अस्य रश्नामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असि यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसि त्रितो गृह्येन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धंनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धंनानि त्रीण्यप्म् त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वर्रुणश्छन्थ्स्यर्वन् यत्रां त आहुः पंरमं जुनित्रम्ं। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शफाना र् सिन्तुर्निधाना। अत्रां ते भुद्रा रंशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षंन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनंसारादंजानामुवो दिवा (३५)

प्तर्यन्तं पतुङ्गम्। शिरों अपश्यं पृथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंमानं पतुत्रि। अत्रां ते रूपमुंत्तममंपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानुडादिद्गसिष्ठ ओषंधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भर्गः कुनीनाम्। अनु व्रातांसुस्तवं सुख्यमीयुरनुं देवा मंमिरे वीर्यम् (३६)

ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयों अस्य पादा मनोंजवा अवंर इन्द्रं आसीत्। देवा इदंस्य हिव्रद्यंमायन् यो अवंन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ई्मान्तांम्ः सिलिंकमध्यमासः सः शूरंणासो दिव्यासो अत्याः। हुः सा इव श्रेणिशो यंतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव शङ्गाणि विष्ठिता पुरुत्रारंण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं (३७)

प्रागाच्छसंनं वाज्यवी देवद्रीचा मनसा दीध्यांनः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानुं पृश्चात्क्वयो यन्ति रेभाः। उप प्रागात्पर्मं यथ्सधस्थमर्वाष्ट्रं अच्छां पितरं मातरं च। अद्या देवां जुष्टंतमो हि गुम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

विष्को दिवा वीर्यमुपेकान्नवंत्वारिष्ट्रश्वं॥—————[७] मा नो मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मुरुतः परिं ख्यन्न्। यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तैः प्रवृक्ष्यामो विद्ये वीर्याणि। यन्निर्णिजा रेक्णंसा प्रावृतस्य रातिं गृभीतां मृंखतो नयन्ति। सुप्रांङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्येति पार्थः। एष च्छागंः पुरो अश्वेन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदें व्यः। अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेत् (३९)

पृन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयंन्ति। अत्रां पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवभ्यः प्रतिवेदयंत्रजः। होतांष्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शक्ष्मता सुविप्रः। तेनं यज्ञेनं स्वं कृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृण्णध्वम्। यूप्व्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय तक्षंति। ये चार्वते पर्चन सम्भरंन्त्युतो (४०)

तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांध्सुमन्में ऽधायि मन्मं देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषंयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्ं। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रज्जुरस्य। यद्वां घास्य प्रभृतमास्ये तृण् सर्वा ता ते अपिं देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषः (४१)

मिक्षिकाश् यद्वा स्वरौ स्विधितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तियोः शिम्तुर्यत्रखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदूवंध्यमुदरंस्याप्वाति य आमस्यं ऋविषों गुन्धो अस्ति। सुकृता तच्छंमितारः कृण्वन्तूत मेधर् शृत्पाकं पचन्तु। यत्ते गात्रांदग्निनां पच्यमांनादिभ शूलं निहंतस्यावधावंति। मा तद्भस्यामा श्रिष्नमा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्धों रातमंस्तु॥ (४२)

इदुतो कृतिर्पः श्रिपथ्याम चं॥——[८] ये वाजिनं परिपश्यन्ति पुक्कं य ईमाहुः सुंर्भिर्निर्हरेतिं।

ये चार्वतो मारसिभक्षामुपासंत उतो तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। यत्रीक्षणं मारस्पचंन्या उखाया या पात्रांणि यूष्ण आसेचंनानि। ऊष्मण्यांपिधानां चरूणामङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं

भ्राजंन्त्यभि विक्त जिद्राः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्वृतं तं देवासः प्रितं गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वाय वासं उपस्तृणन्त्यश्वीवासं या हिरंण्यान्यस्मै। संदानमर्वन्तं पङ्घीशं प्रिया देवेष्वा यामयन्ति। यत्ते सादे महंसा शूकृतस्य पार्ष्णिया वा कशया (४४)

वा तुतोदं। सुचेव ता ह्विषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मंणा सूदयामि। चतुंस्त्रि शहाजिनों देवबंन्धोर्वङ्कीरश्वंस्य स्विधितिः समेंति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् पर्रुष्परुर्नुषुच्या वि शंस्त। एक्स्त्वष्टुरश्वंस्या विश्वस्ता द्वा यन्तारां भवतस्तथर्तुः। या ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनां प्र जुंहोम्युग्नौ। मा त्वां तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्विधितिस्तुनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा

ते गृधुरंविशस्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथूं कः। न वा उं वेतन्प्रियसे न रिष्यसि देवा इदेषि पथिभिः सुगेभिः। हरी ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपाँस्थाद्वाजी धुरि रासंभस्य। सुगव्यं नो वाजी

स्विश्वयं पुरसः पुत्रार उत विश्वापुषर रियम्। अनागास्त्वं नो अदिंतिः कृणोत् क्षत्रं नो अश्वों वनता हिवष्मान् (४६)

घासिं कशंया तपद्रयिं नवं च॥____ [अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूर्तस्य यदर्त्रन्दो मा नों मित्रो ये वाजिनं नवं (९)

अश्मंन्मनोयुजुं प्राचीमनु शर्मं यच्छतु तेषांमुभिगॄर्तिः षद्धंत्वारि॰शत्। अश्मंन् हविष्मान्॥]

Begin generated on July 11, 2024